

FARSKÝ LIST

28. október - 3. november 2024, číslo 572

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

Bezdomovci

=====

Poznáte nejakého bezdomovca? Najmä v mestách je možné vidieť týchto ľudí bez domova. Niekde na stanici, v parku, či na ulici. V starých a ošúchaných šatách, s jednou či viacerými igelitkami v rukách. Niekedy sedia na tráve a popijajú víno. Inokedy zmožení vypitým alkoholom spia na zemi alebo na kartónovom papieri. Nepoznám dôvody, pre ktoré sa niekto stane bezdomovcom. Stratí dom, byt, v ktorom býval. Príde o teplo domova, ktoré si užíval. Azda bezdomovci by sami vedeli rozprávať ako a prečo sa stali ľuďmi bez domova. Ježiš hovorí, že tak to nie je v duchovnom svete. Duchovné bytosti si hľadajú miesto na bývanie. Predovšetkým Duch Svätý, ktorý si robí svoj príbytok v srdci veriaceho človeka. Apoštol Pavol zdôrazňuje, že sme Božím chrámom, Božím príbytkom a že v nás býva Duch Svätý. V modlitbe Kráľu nebeský ho prosíme, aby prišiel a prebýval v nás. Aby sa v nás ubytoval. Ježiš hovorí o zlom duchu, ktorý vyjde z človeka a hľadá miesto, kde by si odpočinul. Keď ho nenájde, povie si, že sa vráti späť ta, odkiaľ vyšiel. A keď ta príde a nájde prázdno, vezme so sebou sedem duchov horších, ako je on sám a ubytujú sa v tom človeku. A on sa stane príbytkom zlého ducha. V našom svete sú ľudia bez domova. V duchovnom svete nechcú byť bez domova. Ani dobrý Duch Svätý, ani zlí duchovia. Ježiš často vyhŕňal zlých duchov, ktorí bývali v ľuďoch. I preto musíme dávať pozor. Neprepustiť miesto vo svojom srdci zlému duchu, ale učiť ho príbytkom dobrého ducha.

Naše slová a skutky prezrádzajú, aký duch je v nás a s kým sme podpísali zmluvu o bývaní v nás. Zlé slová a skutky sú prejavom zlého ducha. Dobré slová a skutky sú prejavom dobrého ducha v nás.

Nech nik z nás nežije pod útlakom zlého ducha, ktorý sa zmocňuje srdca človeka a chce v ňom bývať. Prepúšťajme svoje srdce na bývanie Duchu Svätému, ktorý nech riadi naše mysle, slová, kroky i všetky skutky.

Myšlienky

=====

Medzi našich najväčších nepriateľov patria naše vlastné myšlienky. Sú to myšlienky, ktoré nás trápia, sužujú, zatažujú. Sú to myšlienky, ktorých sa nevieme zbaviť. Sú to myšlienky strachu, nepokoja, beznádeje, či nečisté myšlienky. Často sú to aj zlé myšlienky o druhých. Vidíme človeka, alebo ho počujeme, a hneď o ňom myslíme zle. Čo tu chce, načo sem prišiel, aké má úmysly a podobne.

Sám Ježiš sa potýkal s touto zlomyseľnosťou človeka. Keď uzdravoval, tak niektorí zlomyseľne prekrúcali jeho moc. Privlastňovali ju pôsobeniu zlého ducha. Zlý duch však nemôže konať dobré veci, keďže jeho meno i jeho podstata sú zlé. Keď sa raz volá zlý duch, jeho skutky budú len zlé. To len v nezrelej ľudskej hlave a myslí môže vzniknúť podobné spojenie a spojiť dobro so zlom. Okolo nás žije mnoho dobrých a dobro konajúcich ľudí. Potrebujeme uzdravovať svoj pohľad na nich. Nevidieť ich v zlom svetle. Nenamýšľať si o nich zle. Aby ich naše vlastné myšlienky neodsúdili a neučinili z nich našich nepriateľov. Často si taktó robíme nepriateľa z Boha, keď ho spájame so zlom ako jeho pôvodcu. Často sa nepriateľmi v našej hlave stávajú ľudia okolo nás, pretože naše myšlienky o nich sú zlé a nesprávne. Niekedy povieme, že si potrebujeme vyčistiť hlavu. Prísť na iné myšlienky. Táto potreba sa stáva ešte naliehavejšou, keď naša myseľ sa stane zlomyseľnou. Keď hľadá na tom druhom len zlo.

Keď si dokonca začneme vymýšľať zlé veci o tom druhom, ako si ich vymýšľali Ježišovi súčasníci, keď ho videli konať dobro, uzdravovať a prisúdili to jeho spolčeniu sa so zlom.

Dobromyseľní ľudia sú aj ľuďmi dobrého srdca.

Kto prijme zlo za súčasť svojho zmýšľania, začne si vyrábať nepriateľov tam, kde nie sú. Zablokuje vzťahy a priateľstvá s tými, ktorí v skutočnosti budú stáť na jeho strane. Nech Ježiš očisťuje našu myseľ od všetkých zlých myšlienok o blížnych a nedovolí nám zmýšľať zle o tých, ktorí sú dobrí a konajú dobro.

Hrať sa s ohňom

=====

Ak sa o niekom povie, že sa pohybuje po okraji priepasti, alebo hrá sa s ohňom, znamená to nebezpečenstvo, ktorému sa sám vystavuje. Hrať sa s ohňom znamená skôr či neskôr sa popáliť. Pohybovať sa po okraji priepasti znamená skôr či neskôr do nej padnúť.

Evanjelium v podobenstve o boháčovi a žobrákovi Lazárovi na konci uvádza pravdu, ktorá platí nielen v duchovnom svete. Keď trápiaci sa boháč žiadal Abraháma, aby mu Lazár, ktorého si vonkoncom počas života nevsímal, ovlažil jazyk v páliacom ohni večného zatratenia, Abrahám odpovedal, že medzi nimi je veľká priepasť, ktorú nik nemôže prekročiť. Medzi svetom oslávených a zatratených je priepasť, ktorú nedokáže nikto prekročiť. Veľmi ma v tejto súvislosti zaujali prvé vety Biblie. Na počiatku stvoril Boh nebo a zem. Zem však bola pustá a prázdna, tma bola nad priepasťou. Na počiatku, skôr, ako bol stvorený náš svet, existovala priepasť, nad ktorou bola tma. Priepasť, ktorú nemožno prekročiť, lebo je tam tma a nič nevidieť. Táto priepasť bola aj v živote hlavných protagonistov podobenstva, boháča a Lazára. Boháč nevidel Lazára, nevsímal si ho. Len jeho psy mu chodili olizovať rany. Nie však on, ich majiteľ, človek. Priepasť a tma, ktorá panovala v tomto vzťahu, sa naplno prejavila i po smrti oboch

protagonistov. I vtedy medzi nimi ostala priepasť, ktorá sa nijako nedalo prekročiť. Na zemi mali čas, aby si našli k sebe cestu, no neučinili to. Vo večnosti už na to nebola príležitosť ani možnosť. Keď sa pozeráme na svoj život, sú v ňom podobné priepasti? Voči ľuďom, ktorí žijú okolo nás? Kolkým sme povedali, že ich nechceme viac vidieť a naozaj sa tak i správame? A keď oni pôjdu do neba, kde ostane miesto pre nás, keď ich nechceme viac vidieť? Pracujeme na odstraňovaní priepasti s inými a tmy, ktorá panuje v týchto vzťahoch. Život je krátky a ak neprekonáme tieto priepasti počas neho, vo večnosti už na to nebude šanca.

Nikto im nerozkáže

=====

Možno máme skúsenosť s ľuďmi, ktorým keď niečo hovoríme, vôbec na to nedbajú a nedajú si povedať. Vyjadríme sa o nich, že nikto im nerozkáže. Dokonca ani vlastný otec, pred ktorým majú mnohé deti rešpekt. Jednoducho si ten človek ide po svojom a na nič nedbá. Sme bezmocní a jednoducho cítime vlastnú bezbranosť akokoľvek ovplyvniť konanie, zmýšľanie, prejavy tohto človeka. Evanjeliá prezentujú Boha, ktorý má moc rozkazovať. Ježiš, ktorý rozkazuje. Svojím rozkazom vyháňa choroby z ľudského tela i duše. Rozkazuje moru i vetru, aby utíchli. V istom zmysle slova môžeme povedať, že rozkazuje anjelom, ktorí sú jeho poslami a služobníkmi. Dokonca rozkazuje zlým duchom a tí ho počúvajú a konajú tak, ako im prikáže. Je tu však ktosi, komu nevie rozkazať a to je človek. Vrchol stvorenia stvorený na Boží obraz. Často však bez ochoty počúvať Boha a žiť podľa jeho ustanovení. Najväčšie problémy mal Ježiš s ľuďmi. Vlastní rodáci ho chceli zhodiť zo zrázu, na ktorom bolo postavené ich mesto. Poprední predstavitelia národa ho neuznávali. Učenikom, ktorí ho opustili a viac s ním nechodili, znela tvrdo jeho reč, ktorú nechceli

počúvať. Vlastná generácia sa postavila proti nemu. Je to zvláštne. To, čo môže zničiť človeka a jeho život, to poslúcha Boha. Choroba, voda, víchrica, oheň. Ten, ktorý má byť prvým a hlavným služobníkom Boha na zemi, nechce ho často počúvať.

Vojaci musia počúvať veliteľa a jeho rozkazy, pretože inak im hrozí trest za nesplnenie rozkazu. Keď vieme počúvať človeka, ktorý nám velí, prečo nevieme počúvať Boha, ktorý má v rukách celý náš život. Boha, ktorý má všetku moc na zemi, na nebi i v podsvetí. Ježišovi súčasníci boli neraz udivení nad tým, kto všetko počúval Ježiša. Boh nie je bezbranný, aby nevedel naplniť svoj plán vo svete, hoci ho ľudia nepočúvajú a odmietajú plniť jeho rozkazy a usmernenia. Je to len na škodu človeka, ktorý je hrdý a plný pýchy a odmieta sa podriaďovať tomu, ktorého slovo rozkazuje všetkému a ktorého poslúcha všetko vo svete.

Základné znaky manželstva

=====

Ktoré sú základné znaky manželstva? Niečo, čo má obsahovať každé manželstvo? Niečo, čo v mnohých manželstvách chýba od začiatku, v iných po určitom čase, po mesiacoch, či rokoch a v iných je to prítomné aj dlhodobo? Asi väčšina by vedela hovoriť, aké sú znaky jeho manželstva, čo v ňom chýba, alebo čo je naplnením jeho manželstva. Na pomoc nám prichádza apoštol Pavol a jeho usmernenie o kresťanskom manželstve v Liste Efezanom. Pavol vymenúva niektoré základné črty manželstva. Predovšetkým láska. Dokonca povinnosť lásky. To, čo spojí muža a ženu na začiatku a čo by chceli, aby naplňalo ich vzťah počas celého jeho trvania. Niekde láska vydrží, inde sa vytratí. Láska znamená vyhýbať sa nenávisti. Koľké manželstvá prepadli do nenávisti, v ktorej chceli zničiť jeden druhého, zničiť mu život. To je prejav nenávisti, do ktorej prešla prvotná láska. Obetavosť. Vydať seba samého za toho druhého. Dať, obetovať zo seba. Kristus v

manželstve s Cirkvou vydal seba za ňu. Manželia sa majú obetovať jeden pre druhého. Svätosť manželov. Ježiš si pripravuje nevestu svätú a nepoškvrnenú. Manželia sa majú usilovať o svätosť osobnú i vlastného manželstva, keďže toto je definované pri stvorení ako jeden človek, muž a žena, jedno telo. Starostlivosť. Živiť si a opatrovať toto svoje telo. Nestarať sa egoisticky len o vlastné telo, ale o telo, ktorým je manželstvo. Úcta, manželka nech si ctí muža, ale tiež muž nech si ctí manželku. V manželstve bez úcty sa nedá ani dýchať, ani žiť.

Porovnajme si svoje manželstvá s touto náukou. Či sú naplnené všetkými podstatnými znakmi, ktoré v nich nesmú chýbať. Alebo ktorý z týchto znakov možno už dlho absentuje v mojom manželstve, pre čo sa manželstvo pre mňa stalo viac trápením ako radosťou. Nech sa tešíme z tohto daru, ktorý sme dostali od Pána na celý život.

Zrkadlo

=====

Božie slovo nám často nastavuje zrkadlo, aby sme videli, aký život máme viesť podľa Božích zámerov. Ide o život viery, život vzťahov, život v rôznych spoločenstvách, ako sú manželstvo, rodina, spoločenstvo Božích detí, či Ježišových učeníkov. Ide o rôzne postoje a prejavy, ktoré máme zaujať a praktizovať, aby sme sa páčili Bohu. Jedným z týchto obrazov je aj Ježišovo slovo, aby sme mali vieru. Majte vieru v Boha! Je ľahké povedať, že veríme, že sme veriaci, že máme vieru v Boha. Čo je však praktickou ukážkou tejto viery v konkrétnom živote? Viera je spojená s modlitbou. Veriaci človek sa modlí. Neveriaci sa nemodlia. Živým prejavom našej viery je modlitba. Nielen osobná v skrytosti. Ale tiež verejná, lebo ak budú dvaja alebo traja jednomyselné prosiť od nebeského Otca, dostanú to od neho. Dvaja alebo traja sú Cirkev. Domáca cirkev, ako obraz rodiny. A tiež Cirkev ako modliace sa spoločenstvo veriacich. Kto povie, že nepotrebuje Cirkev alebo v

ňu neverí s kým sa chce modliť a prosíť
jednomyselne, ak nie so spoločenstvom
veriacich? Druhým znakom našej viery je
odpustenie. Skôr, ako sa začneme modliť, máme
zaujať postoj odpustenia. Ak my odpustíme, aj
nám bude odpustené. Ak my neodpustíme, ani
nám Boh neodpustí. Jedným z najťažších postojov
je postoj odpustenia. Ťažko sa niekedy odpúšťa. A
tiež pomaly. Viera bez odpustenia nedosiahne
žiadne úspechy. Odpustenie je jedným z
najkrajších ovocí viery. Tí, čo žijú v neodpustení,

majú vážny hendikep v oblasti viery v Boha a jej
prejavov.
Som z generácie, keď boli plné chrámy veriacich
nielen na najväčšie cirkevné sviatky, ale i v nedele
a cezročné sviatky. Keď boli plné chrámy ľudí
čakajúcich pred prvým piatkom na svätú spoveď.
Keď sa ľudia prichádzali živo modliť do chrámu a
ich vzťahy boli bližšie ako sú dnešné vzťahy. Želám
si, aby sa vrátil ten čas. Čas viery, ktorá sa
prejavovala záujmom o modlitbu v chráme a tiež
dobrými vzájomnými vzťahmi.

	Čičava	Komárany	Merník
Po	<i>Svätí mučeníci Terencius a Neonilla; svätá mučenica Paraskéva z Ikónia</i>		
28.10.	17.00 + <i>Alžbeta (r.Gerová)</i>		
Ut	<i>Prepodobná mučenica Anastázia; prepodobný Abramius Zatvorník</i>		
29.10.	8.00 + <i>Žofia (r.Maximová)</i>	17.00 + <i>Mária (r.Hrešková)</i> + <i>panychýda</i>	
St	<i>Svätí mučeníci Zenóbios a jeho sestra Zenóbia</i>		
30.10.	8.00 + <i>Štefan, Anna, Ján (r.Tirpačková)</i>		
Št	<i>Blažený hieromučeník Teodor Romža</i>		
31.10.		16.30 <i>sviatosť zmierenia</i> 18.00* <i>ZBB Viera s rod. (r.Demčáková)</i>	
Pi	<i>Svätí divotvorcovia a nezištníci Kozma a Damián</i>		<i>Zdržanlivosť od mäsa</i> <i>Deň pracovného pokoja</i>
1.11.	10.30 <i>sviatosť zmierenia</i> 12.00 <i>zádušná liturgia a hramoty na cintoríne</i>	13.45 <i>panychýda s hramotami na cintoríne</i> 14.30 <i>zádušná liturgia</i>	7.30 <i>sviatosť zmierenia</i> 8.30 <i>zádušná liturgia</i> 9.45 <i>panychýda s hramotami na cintoríne</i>
So	<i>Svätí mučeníci Akindyn, Pegasios, Aftonios, Elpidéfor a Anempodist</i>		
2.11.	9.00 <i>na úmysel ABŮ</i>		
Ne	<i>Dvadsať štvrtá nedeľa po Päťdesiatnici</i> <i>Svätý mučeník Nestor</i> UŽ LEN 3 TÝŽDNE DO SVÄTÝCH MISÍ		
3.11.	9.15 * <i>za farnosť</i>	7.30 * <i>ZBP Magdaléna, Ninka, Daniel (r.Dereninová)</i>	11.00 <i>na úmysel ABŮ</i>

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete.